

RÉGI NÓGRÁDI LAPOK: Röpke ívek

A kiegyezést követő években az irodalomnak egyre inkább nőtt a jelentősége. Még jobban kibontakozott az irodalmi érdeklődés, amit az is híven kifejez, hogy Fővárosi Lapok néven, 6 nagy oldalon irodalmi napilap jelent meg Budapesten. Nógrád megye fő melegágya az irodalomnak; Balassagyarmat pedig lépést tart Budapest polgáiraival. Ennek köszönhetően 1877-ben, alig tizenhárom esztendővel a Fővárosi Lapok megindulása után már Nógrád megyében is irodalmi folyóirat jelent meg: Röpke ívek címmel.

A megye első irodalmi lapját 1877. május 20-án vehették kézbe az olvasók. A folyóirat alcíme: Az irodalom és művészet köréből. Hetente egyszer jelent meg, kezdetben vasárnap, később csütörtökön.

A lap szerkesztői Komjáthy Jenő és Luby Sándor voltak. Az újságot először a váci Scrédi G. siketnéma iparintézet könyvnyomdája állította elő, majd 1877. június 14-től, a 3. számtól, vette át Kék László nyomdája, amely Balassagyarmaton működött.

A lap előfizetési ára egész évre 4, félévre 2 és negyedévre 1 forint volt, számon-

ként pedig 10 krajcárért lehetett megvenni.

A "kiadó-szerkesztők" az első szám első oldalán fordultak az olvasókhoz: "A t. közönséghez!

Hosszú program helyett csak röviden jelezzük, hogy ez új vállalattal oly lapot akarunk a t. közönség kezébe adni, mely minden igényt kielégítsen mit egy vidéki jó szépirodalmi laphoz kötni lehet.

Munkatársunk közül felsoroljuk a következőket: Adrienne, Aradi József, Csalomjai (Pajor István), Dengi János, Gáspár Imre, Hajgató Sándor, Horváth Danó, Koróda Pál, Mennyei Ferencz (New yorki levelező), dr. Luby Gyula, Reviczky Gyula, Rudnyánszky Gyula, Dr. Szemák István, ifj. Szinyei József, gróf Vay Sarolta, stb." A nevek egyrészt helyi szerzőket takarnak, de vannak közöttük országosan is ismertek. Főleg Reviczky Gyula és Komjáthy Jenő írásai bírtak számottevő irodalmi értékkel. A szerzők valamennyien fiatalok, pályájuk kezdetén álltak. Ők a hetvenes évek új irodalmi nemzedéke, akik állandó harcot vívtak a fővárosi sajtóba való bekerülésért, hivatalos elfogadtatásukért. Lapalapítási kísérletük is ezt a célt szolgálta.

A szépirodalmi lapok történetében nem egyedülálló, hogy egy folyóirat rövid életű, s megszűnésre kényszerül a nagyközönség részvétlensége miatt. 1877. május 20. és augusztus 16. között mindössze 10, ül. 9. száma látott napvilágot. A július 5-i számban a "kiadó-szerkesztők" udvarias hangon kérnek elnézést azért, mert a lap előző héten nem jelent meg:

"Lapunk elháríthatatlan nyomdai akadályok miatt a múlt csütörtökön meg nem jelenhetvén, ezért bocsánatot kérünk szíves előfizetőinktől. A elmaradt számért kárpótolni t. előfizetőinket több (félévnnyi) melléklettel fogjuk." Bár a megye első irodalmi lapja rövid életű volt, jelentősége hagyományaink sorában annál nagyobb. Nem kis büszkeség az utódok számára, hogy Nógrád megyének az elsők közt indult irodalmi folyóirata.

A Röpke ívek eredeti számai az Országos Széchenyi Könyvtárban olvashatók.

/Bodor Tiborné/

NYELVMŰVELŐ SOROK

"Szólj! s ki vagy, elmondom" - Kazinczy igaza érvényes.

Miért valószínű a kommunikáció sikertelensége az alábbi beszélgetésben? Szomszéd néni: Melyik iskolába jársz. Zsolt? Zsolt: Az AKG-ba.

Miből derül ki a következő mondatot mondó kisfiú kommunikációs intelligenciája? Gyuszinak - az egy óvodástársam - van egy vízilova.

A kommunikációs kompetencia (szociolingvisztikai alapfogalom) a helyes, az illendő, a célravezető nyelvhasználatnak az ismeretét és alkalmazási képességét jelenti. Kiss Jenő fenti könyve a Nemzeti Tankönyvkiadó által 1995-ben megjelentetett első magyar nyelvű szociolingvisztika, amelyet magyar szerző írt. A nyelvhasználati sokrétűségtől a kétnyelvűségig át a világnyelvekig, s végül a nyelvi tiszteltetéséig ível a könyv tartalma. Tanulmányozása minden bizonnyal arra serkeni, hogy keressük azokat a nyelvi, nyelvhasználati kiadványokat, amelyek

hozzánk szólnak, s jelenlegi felkészültségünk alapján is csökkenthetjük segítségükkel a kommunikációs zavarokat okozó nyelvhasználati tévelygéseinket.

Jókai egyszer megkérdezte egy idegen anyanyelvű kisfiútól:

- Tudsz-e magyarul?

- Tudom - válaszolta a fiú büszkén.

- Látok - mondta az író mosolyogva.

Beszélni tanuló kisgyerekek mondják:

sok játékok, tiém, tégemet, harmadik-szor, szépebb, sokabb.

Van 2-3 olyan nyelvi szabály, amelyet a kisgyerekek természetesen öntudatlanul - már alkalmazni próbál, s van 2-3 olyan szabály, amelynek még nincs a birtokában. A fejlettebb kommunikációjú gyermekek könnyebben kezelhetők. Kapcsolódási nehézségekből fakadnak egyes zavaró, zavart okozó viselkedési megnyilvánulások!

A nyelvre való kreatív rácsodálkozást elősegíteni - elősegítenünk - igen szép feladat. A legújabb kor a nyelvi szocializáció terén a kisgyermekkor beszédta-

mulás tekintetében hozta talán a legtöbb változást. A mindennapi élet, a közösségi és egyéni tevékenységek különböző formáihoz kapcsolódó beszélési módok jelentős hányadát nem a szülői-nagyszülői beszélgető-mesélő élethelyzetekben birtokba vett kifejezések túlsúlya jellemzi.

A televízió előtti szótlanságban vagy pár mondatos kommunikációban zajlik a család esti együttléte.

A kommunikációs folyamatban nagyon sok a rejtett összefüggés és hatás. Jól ismert pl. a nem egy malomban örölnék megfogalmazás a régmúltból.

A kommunikáció nem akkor sikeres maradéktalanul, ha a címzett megérti a megnyilatkozásoknak a nyelvi jelentését, hanem akkor, ha megérti a megnyilatkozásoknak az adott helyzetbeli jelentését; azaz a nem nyelvi tényezők alapján kikövetkezteti a beszélői jelentést: a "Segíthetsz egy kicsit" - bizony felszólító tartalmú közlés valójában.

/Tolnai Gáborné/

KÖZTÜNK ÉLNEK

Dr. Gáspár János
közgazdász

1995. február 28-án a Nógrádi Történeti Múzeum Baráti Köre tiszteletbeli elnöke. Pusztá Béla polgármester, dr. Gáspár Jánosnak adta át az emléklapoktetet, amelyet Salgótarján történetének, múltjának feltárásáért érdemelt ki.

Hogyan is indult ez az életút?

Gáspár János 1921 decemberében született Salgótarjánban, a Huta utca 662-ben. A bábaasszony a csecsemő nyakára tekeredett köldökszinórt nagy igyekezettel távolította el, a fiúcska pedig a későbbiekben is bizonyította életrevalóságát.

1927 őszén még nincs hatéves, amikor engedéllyel követi bátyját a Forgách utcai elemi iskolában. Szeretett igazgatója. Sztankovits János - a salgótarjáni népművelés jeles alakja -, a cipésmester édesapa egyaránt támogatták továbbtanulását.

1938/39-ben sikeresen érettségizett a Dr. Chorin Ferenc Reálgimnáziumban, ahol latin, német és francia nyelvet tanult, s a Petőfi Sándor Önképzőkörben - a korabeli évkönyv tanúsága szerint - előadásokkal szerepelt. Az érettségit követően szellemi ínségmunkásként dolgozott a salgótarjáni városházán. 1942-ben bevonult Miskolcra. A komáromi majd győri tisztiiskolát követően hadapród őrmesteri rangban az orosz frontra került és ott megsebesült 1944 júniusában. A nyíregyházi hadikórházból Budapestre indult a szervezés alatt álló II. utász zászlóaljba. A totális mozgósítás közepette hiányosan felszerelt zászlóalja elhagyta a bekerítés előtt álló fővárost és a Dunántúlra érkezett. 1944. december 5-én a németek által kiépített ún., Margit-vonal mentén Középbogárd községben társaival együtt hadifogságba esett, ahonnan

az út Temesvárra vezetett egy hatalmas hadifogolytáborba.

Ötezeröttszáz bajtársával együtt jelentkezett a Temesvári Első Önkéntes Magyar Hadosztály megalakítására és az Ideiglenes Nemzeti Kormány programja szellemében a német fasiszták elleni harcra.

A hadosztály azonban már tevőlegesen nem kapcsolódhatott be a felszabadító harcokba, az oroszok a hadijog megsértésével valamilyeniükét jóvátételi munkára kiszállították a Szovjetunióba.

Három éves hadifogság után, az ott írt naplóját kalandos körülmények között megmentve. 1947. július 22-én Debrecenen keresztül érkezett haza.

Itthon statisztikusként helyezkedett el, felsőfokú statisztikai vizsgát tett, majd 1963-1968 között deresedő fejjel elvégezte a közgazdaságtudományi egyetemet és 52 évesen ledoktorált. A Központi Statisztikai Hivatal Nógrád Megyei Igazgatóságának igazgatóhelyetteseként több publikációja jelent meg a Demográfia, a Területi Statisztika, a Marketing c. szakmai folyóiratokban.

Hogyan indult el a történeti, helytörténeti kutatás útján?

Egy televíziós tudósításra felfigyelve vette elő hadifogoly-naplóját, levelek sokaságát írta az abban szereplő hadifogolytársainak. Kutatómunkáját a Hadtörténeti Múzeum is támogatta, ennek köszönhető, hogy az 5500 fős Temesvári Első Önkéntes Magyar Hadosztály dokumentumai, az egykori tagok visszaemlékezései megmaradtak a jövő nemzedékei számára.

A rendszerváltást követően a Honvédelmi Minisztérium visszaadta tartalékos alhadnagy rendfokozatát,

majd főhadnaggyá léptette elő. Jelenleg tartalékos századosi rangban tevékenykedik a Kárpótlási Hivatal Társadalmi Kollégiumában.

1993-ban elnyerte a Honvédelemért kitüntető címet. Büszkén viseli a Független Demokratikus Magyarországiért emlékérmét, melyet 1992 decemberében vett át. 1995. május 9-én pedig megkapta a Magyar Köztársaság Miniszterelnöke Nemzeti Ellenállásért Emléklapját.

1981. december 31 -én nyugdíjba vonult. Nyugdíjas évei is munkával telnek, írt többek között az egykori temesvári hadosztályukról, az 53/111. gyalogezredről, a hadifogolykérdésről. Dolgozataival eredményesen vesz részt a Nagy Iván Honismereti Pályázaton. Figyelme most a 19. század felé fordult, 1995-ben és 1996-ban a kolerajárvány "dühösködéséről" írta meg munkáit. Az 1995-ös dolgozatát a Semmelweis Orvostörténeti Könyvtár és Múzeum is örömmel fogadta, a Magyar Nemzeti Múzeum pedig országosan az 1995-ös év ötödik legjobb helyismereti dolgozatának minősítette.

Mi a kutatási elve?

Mindent többszörösen leellenőrizni, összevetni. A személyes emlékeket dokumentumokkal összehasonlítani, csak visszaigazolt tényeket, adatokat elfogadni. Ars poeticája: "Nem a szépet, hanem az igazat!"

Köszöntjük János bácsit közelgő 75. születésnapja alkalmából, kívánunk neki jó egészséget, kutatási kedvet, erőt további munkájához.

/Bódi Györgyné/

TANULÁS - ÖNMŰVELÉS - KÖNYVTÁR III.

"A változás kihívás és lehetőség,
új ötleteket, alkotókészséget, újításokat
és ösztönzést jelent..."

(W. D. Hitt)

A Balassi Bálint Könyvtár impozáns, esztétikus környezete, nagyméretű közösségi terei és dokumentumállománya széles skálájú tevékenységrepertoárt tesz lehetővé. Kiemelést és figyelmet érdemel tanulást segítő munkánk. A képzések támogatása szempontjából intézményünk szerepe kettős. Egyrészt színvonalas szolgáltatásaival permanensen jelen van az iskolák életében, másrészt kényelmes, barátságos, otthonos tanulási lehetőséget biztosít a helybenhasználat számára (az egyidejűleg igénybe vehető ülőhelyek száma 400). A nagyteres részlegeken belül (gyermekkönyvtár, felnőtt kölcsönző, olvasóterem), de az előbbieken szerves része, egy kisebb, meghitt környezet, a tanulási forrásközpont. Az elnevezés gyűjtőfogalom, a külföldi és hazai szakirodalomból ismerjük, mint iskolák, egyetemek világához kötődő modellt (iskolai könyvtár - médiatár - tanulási forrásközpont). A közművelődési könyvtárakban nincs előzménye, így nevezhetjük kísérletnek. Fogalmazhatunk úgy is, hogy megújuló könyvtári stratégiánk egyik eleme, a jelen kihívásaihoz való aktív alkalmazkodás, a jövővel való foglalkozás. A forrásköz-

pont olyan ismeretszerzést tétel fel és segít elő, amely az információhordozók komplex használatára épít. de gondosan, jól szervezetlen és összehangoltan. Saját erőforrásaink maximális felhasználásával itt helyeztük el a középiskolások, az egyetemi-főiskolai hallgatók és a felnőttképzés bázisirodalmát. A már hagyományosnak számító médiumok a könyvek, tankönyvek, jegyzetek, egyéb nyomtatott anyagok mellett, a korszerű oktatástechnológia háttérrel később, pályázatok útján szeretnénk kialakítani.

Az olvasószolgálaton belül működő tanulási környezet "egyenre szabott" pedagógiai műhely. A forrásközpontba az általános tájékoztatási pont vezet be, s annak egyben a kézi-könyvtára is. A lexikonok, enciklopédiák, adattárak az elemi, első informálódást jelentik és a tanulás során a fogalmi alapozást szolgálják. Az elméleti problémák megoldását segítik az egyetemi-főiskolai hallgatók által folyamatosan keresett, helyben használható szakirodalmak. A közérdekű, közhasznú, a gyakorlati élettel kapcsolatos információs forrásaink tartalmazzak pályáorientációval, továbbtanulással kapcsolatos tudnivalókat is.

A középiskolások tanulmányi munkájának hatékonyabb segítésére külön, önálló állomány-

részt alakítottunk ki: a kötelező irodalmakból, azok feldolgozását segítő elemzésekből, tanulási-önművelési segédletekből, fogalomtárakból, tesztgyűjteményekből, a pályázatok megírásához, tanulmányi versenyekhez, az érettségihez, a felsőfokú felvételihez, nyelvvizsgákhoz jól használható kiadványokból, az egyre gazdagodó alternatív tankönyvcsalád könyveiből. A felsőoktatás hallgatóinak a forrásközpontban található aktuális szakirodalma tudományáganként és tantárgycsoportonként a következő: filozófia, pszichológia, logika, etika, esztétika, vallás, szociológia, politikaelmélet, közgazdaságtan, jog, államigazgatás, szociálpolitika, szociális munka, gyermekvédelem, pedagógia, művelődésemélet, néprajz, természettudományok, alkalmazott tudományok, művészetek, irodalomtudomány, földrajz, történelem. A forrásközpontban található az egyetemi főiskolai jegyzetek, szöveggyűjtemények, jegyzetszerű összeállítások, példatárak. Itt kereshetők a gazdag bibliográfiai források és a tanulmányokba bevezető témakörök könyvei: a könyvtári ismeretek, a kutatásmódszertan, a tanulásmódszertan és az informatika.

/Nógrádi Béláné/

GYEREKEKNEK

Védett természeti értékeink

Dabasi Halász arborétum (Erdőtarcsa)

A volt Sziráki járás déli települése Pest megye határán Erdőtarcsa. Az idők folyamán több kastély is épült itt, így méltán kapta a közszájon forgó "Kastélyos falu" elnevezést.

A kastélyépítők között szerepel Dabasi Halász Elemér neve is. 1896-ban felépült kastélya parkját a világ minden tájáról beszerzett fajokkal telepítette be. A kastélypark elsősorban az ott lévő különböző nagyságú és értékű faegyedek miatt érdemel védelmet. A park elsősorban biológiai ismeretek bővítésére nyújt jó lehetőséget.

Az arborétum növényei közül már sok elpusztult, sok fát felelőtlenül kivágtak, a park elhanyagoltá vált.

Irodalom: Nógrád megye védett természeti értékei, 1989.

/Füzési Istvánné/

ÉVFORDULÓ

Berkes Péter – Réber László KALAPÁCS KOPPAN

BERKES PÉTER 1931-ben született Sopronban. Gyermekéveit az Alföldön. Szarvas környékén töltötte. Az iskolát a csabacsúdi elemi iskolában kezdte, majd a szarvasi gimnáziumban folytatta.

A középiskolát Budapesten fejezte be. Itt szerzett hadmérnöki diplomát is. A mérnöki pályát újságírással cserélte fel. Első verse a Tűztánc c. antológiában jelent meg, 1961-ben. Fiainak köszönheti, hogy gyermekíró lett. A nekik mesélt, a tőlük hallott és a velük történt kalandok elevenednek meg gyermekkönyveiben. Több ifjúsági regényéből televíziófilm készült, könyvei között gyermekeknek szóló ismeretterjesztő művek is vannak. Az úrhajósok, a katonák, a meteorológusok életét és munkáját bemutató könyvei sok hasznos ismeretet nyújtanak. Az 1979-ben, a Nemzetközi Gyermekév alkalmából meghirdetett kispapír-pályázat egyik nyertese.

Ifjúsági-díjas (1984.)

Műveiből: A bánya réme (ifjúsági regény. 1970) Teknős Béla nem lesz béka (meseregény. 1986) Égi utazók (ismeretterjesztő mű. 1983)

Várható időjárás (ismeretterjesztő képeskönyv, 1982)

/Füzési Istvánné/

VERS

SZALAI BORBÁLA

ERDEI SÉTA

Az erdőt jártuk nagyapával
egy novemberi

reggelen.

A fák utolsó levelüktől
búcsúztak csöndben.

nesztelen

Az ősz aranyló falevélből terített
elénk

szőnyeget:

s lábunk alatt a száraz avar
csöntháborítón

zizegett.

De most e zajtól nem röpött föl
riadt madár a

fák között;

üres volt minden madárfészek
azokba zord ősz

költözött...

ÚJ KÖNYVEINK

AZ ÁLLATOK NAGY ENCIKLOPÉDIÁJA

A könyv a Föld különböző élőhelyeinek bemutatását tűzte ki célul. Megmutatja azt, hogy az egyes növény- és állatfajok miként alkalmazkodnak a környezetünkhöz.

Megismerhetjük a hegyvidékek, a sarkvidékek, az esőerdők és a puszták vadvilágát, sokszor már veszélyeztetett élőhelyeit.

Fehér Klára:

HETEDHÉT TENGEREN

Indulásra kész RETTENTHETLEN, a piros lekváros lábasból varázsolt vitorlás. Elrepít beneteket hetedhét-tengeren keresztül Szedte-vette teremtette király országába, ahol szigorúan tilos a számtan és a mértan. Meglátogathatjátok az Álmodók Szigetét is, ahol a mesék, szép álmok és a játékok születnek.

/Horváth Andrásné/

A HÓNAP ZENESZERZŐJE

ERKEL

Erkel Ferenc zongoraművész, karmester és zeneszerző, a magyar opera megteremtője 1810. november 7-én látott napvilágot Gyulán, egy népes (10 gyermekes) család másodszülöttjeként. Apja Erkel József tanító és neves egyházkarnagy, anyja Ruttkay Klára, egy uradalmi tiszt lánya volt. Tehetséges gyermekek közül Ferenc emelkedett ki zenei érdeklődésével, s apja mindent elkövetett előmenetele érdekében. Nem volt Mozarthoz hasonlítható csodagyerek, de 10 éves korában már többször is sikeresen helyettesítette apját az orgonánál és bemutatta zongoratudását a gyulai közönségnek.

Középiskolai tanulmányait Nagyváradon kezdte, majd a magasabb zenei kultúrájú Pozsony bencés gimnáziumában folytatta és fejezte be kiváló eredménnyel, a zene mellett többek között német, francia és latin nyelvtudással. Ezután néhány évet Gyulán töltött, míg 1828-ban végleg elhagyta a szülői házat.

Kolozsvár volt ez idő tájt Erdély szellemi középpontja. Három öccse is itt tevékenykedett, s ide hívták meg szintársulati karmesternek. Sokat tett a város zenei életének fellendítéséért. 1834-ben Budapestre került. Kezdetben mint kitűnő zongorista tűnt fel, később népszerű karmester, a budai magyar szintársulat, a német színház és 1838-tól a Nemzeti Színház dirigense. Ez utóbbi pozícióban működött több mint 40 éven át.

Első színpadi művével, a "Báthori Mária"-val kezdődött művészi értelemben a magyar opera története. Bemutatóját 1840. augusztus 8-án telt ház ünnepelte nagy sikerként. (E naptól leit Nemzeti az addigi Magyar Színház.)

1844-ben írta második nevezetes operáját a "Hunyadi László"-t, amely mindmáig megőrizte népszerűségét. Még ebben az évben megnyerte a Himnusz megzenésítésére kiírt pályázatot. Főműve a Katona József drámájából készült "Bánk bán" a szabadságharc utáni elnyomás miatt csak 1861-ben került bemutatásra. További operái sorrendben: Sarolta, Dózsa György. Brankovics György, Névtelen hősök, Erzsébet, írt még egy szép "Ünnepi nyitány"-t, férfikarokat és számtalan hangszeres művet. Működésének fontos dátumai még: 1853-ban megalapította a Filharmóniai Társulatot, melynek első karmestere lett. 1863-ban az Országos Dalár-egyesület elnökévé választották. Megalapításától kezdve (1875-89) tanára és igazgatója volt a Zeneakadémiának.

Magánéletéről kevés adat maradt fenn. Azt tudjuk, hogy 1839-ben nősült. Felesége Adler Adél, a budavári templom kórusigazgatójának leánya, "szép, vidám és kitűnő

muzsikusz." Házasságukból 9 gyermek született, köztük neves zenészek, különösen Gyula (1842) és Sándor (1846) zeneszerzők, a pesti Operaház későbbi karmesterei.

1887-től hirtelen öregedni, betegeskedni kezdett. Egyre fáradtabban dolgozott, de 80. születésnapja ünnepi hangversenyén még tomboló sikerrel játszotta Mozart: D-moll zongoraversenyét a Vigadóban. 1893 tavaszán tüdőgyulladást kapott, amely június 15-én végzett vele. Fényes gyászompával temették az Operaház előcsarnokából, ércokoporsóban. Tízezrek járultak ravatalához, és százezres tömeg állt az utcákon, ahol a gyászmenet elhaladt a Kerepesi temető felé...

/Kocsis Zoltán/

BALASSI PÓDIUM SZÍNHÁZ- ÉS FILMMŰVÉSZETI FŐISKOLÁSOK ESTJEI

A sorozat első előadása 1996. november 20-án (szerdán), 19.00 órákor lesz.

Bemutatásra kerül:

EDWARD ALBEE: MESE AZ ÁLLAT- KERTRŐL

Szereplők:

PÉTER: VASS GYÖRGY

JERRY: RÁBA ROLAND

Rendező: RUSZNYÁK GÁBOR

Az 1928-ban született amerikai szerző, 1956-ban írta - első színpadi próbálkozásként - a "Mese az állatkertről" című egyfelvonásos drámát.

Ez a mű megelőlegezi Albee későbbi zseniét, mind emberábrázolásában, mind a helyzetek mélységében, feszültségében felfedezhetjük, a nagy mű, a "Nem félünk a farkastól" gyökereit. Ez a dráma a tudással, tudattal "megátkozott" ember kétségbeesett küzdelméről, a magánnyal szembeni küzdelméről szól. Mert van aki bele tud menekülni az "élethazugságokba" a kellemesség, a semmilyen biztonságos kódébe; s van aki a végsőkig feszül, hogy elpattanjon egy utolsó szorításban, egy itt maradó, egy öröké itt maradó kiáltásban.

S hogy nekünk mi ez dráma, ezen kívül... Nincs kommunikáció. Hosszú-hosszú beszédek és nagy-nagy hallgatások vannak, a néző fészkelődik, nevetni akar. elfeledni a kint, az értelmetlenség, a kicsinység, a lehetetlenség kínját... S a vigyor mögött már a pillanatokat sem veszi észre, jobban

mondva fél észre venni, mert már az is csak hazugság, egy bővli, egy szemfényvesztés... Hát mi próbálkozunk rivaldán innenről oda... hátha tudunk beszélgetni. BESZÉLGETNI.

BÓNA KOVÁCS KÁROLY GALÉRIA KIÁLLÍTÁSAI

A Salgótarjáni Fotóklub kiállítása november 8-ig tekinthető meg.

November 12-dikén, 16 órákor kerül sor a Salgótarjáni Zománcművészeti Alkotótábor munkáit bemutató kiállítás megnyitására.

VIDEOKÖLCSÖNZÉS

Olvasóink figyelmébe ajánljuk a Nemzeti Kulturális Alap támogatásával ez évben vásárolt művészfilmeket.

A kölcsönzés feltételeiről zenei részlegünkben adunk tájékoztatást.

Péntek Esti Muzsika

K O J A K
Kortárs Jazz Klub

November 8., 18.00

BINDER-SHOTHAM:

Dance Music

STANLEY TURRENTINE:

More than a Mood

November 22., 18.00

C. WALCOTT-D.CHERRY-

N.VASCONCELOS :

CoDoNa I.

GEORGE SHEARING:

Jazz Moments

ZENÉS PIHENŐ

1996. November 15-én, 18 órától és November 29-én, 18 órától várunk mindenkit, akinek nyitott a lelke a szép zenére, vonzza az ismeretlen szépség felfedezésének öröme, szeretne kapcsolódni, pihenni és lélekben felfrissülni, feltöltődni.

A foglalkozást vezeti:

MÁRTON REZSÓ